

REGULI DE PROCEDURĂ ARBITRALĂ
ALE CURȚII DE ARBITRAJ COMERCIAL si MARITIM

de pe lângă C.C.I.N.A

Capitolul I
Dispoziții generale

Art. 1. Obiectul Regulilor de procedură arbitrală

Regulile de procedură arbitrală se aplică în arbitrajul intern și internațional organizat de Curtea de Arbitraj Comercial și Maritim de pe lângă Camera de Comerț, Industrie, Navigație și Agricultură Constanța, denumită în continuare Curtea de Arbitraj.

Art.2. Temeiul juridic al Regulilor de procedură arbitrală

Regulile de procedură arbitrală sunt adoptate de Colegiul Curții de Arbitraj, în conformitate cu dispozițiile cuprinse în Legea camerelor de comerț din România nr. 335/2007, cu modificările și completările ulterioare, și cu cele ale Regulamentului privind organizarea și funcționarea Curții de Arbitraj, aprobat prin Decizia Colegiului de conducere al Camerei de Comerț, Industrie, Navigație și Agricultură Constanța din data de 21 decembrie 2015.

Art.3. Competența Curții de Arbitraj

(1) Curtea de Arbitraj organizează și administrează soluționarea litigiilor interne și internaționale, pe calea arbitrajului instituționalizat, dacă părțile au încheiat, în acest sens, o convenție arbitrală și au sesizat această Curte în condițiile prezentelor reguli.

(2) Litigiu arbitral, în înțelesul prezentelor reguli, este orice litigiu izvorând dintr-un contract sau în legătură cu contractul, inclusiv referitor la încheierea, interpretarea, executarea sau desființarea lui, ca și din alte raporturi juridice arbitrabile.

(3) Litigiul este intern când părțile au naționalitatea sau cetățenia română, iar raportul juridic nu conține elemente de extraneitate care să pună în discuție aplicarea legii străine.

(4) Litigiul este internațional când decurge din raporturi juridice civile cu elemente de extraneitate.

Art.4. Capacitatea persoanelor de a încheia convenții de arbitraj

Persoanele care au capacitate deplină de exercițiu pot conveni să soluționeze pe calea arbitrajului litigiile dintre ele, în afară de acelea care privesc starea civilă, capacitatea persoanelor, dezbateră succesoră, relațiile de familie, precum și drepturile asupra cărora părțile nu pot să dispună.

Art.5. Tribunalul arbitral

(1) Arbitrul unic sau, după caz, totalitatea arbitrilor și supraarbitrilor învestiți cu soluționarea unui litigiu determinat constituie, în sensul prezentelor reguli, tribunalul arbitral al Curții de Arbitraj.

(2) Tribunalul arbitral constituit este abilitat să judece un litigiu determinat și să pronunțe o hotărâre definitivă, executorie și obligatorie pentru părți, potrivit prezentelor reguli.

(3) Judecarea litigiului revine exclusiv tribunalului arbitral învestit.

Art.6. Aplicarea prezentelor reguli. Excepții

(1) În cazul în care s-a încredințat Curții de Arbitraj organizarea unui arbitraj, prin însuși acest fapt părțile au acceptat aplicarea prezentelor reguli.

(2) În organizarea și desfășurarea arbitrajului se vor aplica regulile de procedură ale Curții de Arbitraj în vigoare la momentul sesizării acesteia, dacă părțile nu au convenit altfel.

Art.7. Principiile procedurii arbitrale

(1) Tribunalul arbitral își exercită prerogativele și își îndeplinește misiunea în conformitate cu dispozițiile art. 21 alin. (1) - (3) din Constituția României, republicată, și art. 6 alin. (1) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, care garantează dreptul la un proces echitabil și într-un timp rezonabil, precum și dreptul la un tribunal independent și imparțial.

(2) În întreaga procedură arbitrală trebuie să se asigure părților, sub sancțiunea nulității hotărârii arbitrale, egalitatea de tratament, respectarea dreptului de apărare și a principiului contradictorialității, principiile fundamentale ale procesului civil prevăzute la art. 5 alin. (2), art. 8 - 10, art. 12 - 16, art. 19 - 21, art. 22 alin. (1), (2), (4), (5) și (6) și la art. 23 Cod procedură civilă fiind aplicabile în mod corespunzător și în procedura arbitrală.

(3) Dosarul litigiului este confidențial. Nicio persoană, în afara celor implicate în desfășurarea litigiului respectiv, nu are acces la dosar fără acordul scris al părților.

(4) Curtea de Arbitraj, tribunalul arbitral, precum și personalul Camerei de Comerț, Industrie, Navigație și Agricultură Constanța au obligația să asigure confidențialitatea arbitrajului, neavând dreptul de a publica sau a divulga datele de care iau cunoștință în îndeplinirea atribuțiilor ce le revin, fără a avea încuviințarea părților. Arbitri care, pentru respectarea practicii unitare a acestei Curți au acces la hotărârile arbitrale pronunțate în alte cauze, au obligația respectării confidențialității arbitrajului.

(5) Hotărârile arbitrale pot fi publicate integral numai cu acordul părților. Ele pot fi însă publicate parțial ori în rezumat sau comentate sub aspectul problemelor de drept ivite, în reviste, lucrări ori culegeri de practică arbitrală, fără a se da numele sau denumirea părților ori date care ar putea prejudicia interesele lor.

(6) Președintele Curții de Arbitraj poate autoriza, de la caz la caz, cercetarea dosarelor în scopuri științifice sau de documentare după rămânerea definitivă a hotărârilor arbitrale.

(7) Părțile au îndatorirea să își exercite drepturile procedurale prevăzute în prezentele reguli și în celelalte norme de procedură aplicabile cu bună-credință și potrivit scopului în vederea căruia au fost recunoscute. Ele au obligația să coopereze cu tribunalul arbitral pentru desfășurarea corespunzătoare a litigiului și pentru finalizarea acestuia în termenul stabilit.

(8) Procedura arbitrală nu este condiționată de îndeplinirea de către părți a unei proceduri prealabile de mediere sau conciliere.

(9) În orice stadiu al litigiului, tribunalul arbitral va încerca soluționarea acestuia pe baza înțelegerii părților.

Capitolul II

Convenția arbitrală

Art. 8. Formele convenției arbitrale

(1) Convenția arbitrală se încheie în scris, fie sub forma unei clauze compromisorii, înscrisă în contractul principal, fie sub forma unei înțelegeri de sine stătătoare, denumită compromis. Condiția formei scrise se consideră îndeplinită atunci când recurgerea la arbitraj a fost convenită prin schimb de corespondență, indiferent de forma acesteia, sau schimb de acte procedurale.

(2) În cazul în care convenția arbitrală se referă la un litigiu legat de transferul dreptului de proprietate și/sau constituirea altui drept real asupra unui bun imobil, convenția trebuie încheiată în formă autentică notarială, sub sancțiunea nulității absolute.

(3) Prin clauza compromisorie părțile convin ca litigiile ce se vor naște din contractul în care ea este inserată sau în legătură cu acesta să fie soluționate pe calea arbitrajului.

(4) Validitatea clauzei compromisorii este independentă de valabilitatea contractului în care a fost înscrisă.

(5) Prin compromis, părțile convin ca un litigiu ivit între ele să fie soluționat pe calea arbitrajului, arătându-se obiectul litigiului.

(6) Modelele de clauză compromisorie și de compromis recomandate de Curtea de Arbitraj sunt cuprinse în anexa nr. 1 și, respectiv, anexa nr. 2.

(7) Convenția arbitrală poate rezulta și din introducerea de către reclamant a unei cereri de arbitraj și acceptarea pârâtului ca această cerere să fie soluționată de Curtea de Arbitraj.

Art. 9. Încheierea convenției arbitrale de către stat și autoritățile publice

(1) Statul și autoritățile publice pot încheia convenții arbitrale numai dacă sunt autorizate prin lege sau prin convenții internaționale la care România este parte.

(2) Persoanele juridice de drept public care au în obiectul lor de activitate și activități economice pot încheia convenții arbitrale, în afara cazului în care legea ori actul lor de înființare sau de organizare prevede altfel.

Art. 10. Efectele convenției arbitrale

Încheierea convenției arbitrale exclude, pentru litigiul care face obiectul ei, competența instanțelor judecătorești, conferind competență tribunalului arbitral.

Capitolul III

Constituirea tribunalului arbitral. Termenul, sediul și locul arbitrajului

Art. 11. Constituirea tribunalului arbitral

(1) Tribunalul arbitral este format fie dintr-un arbitru unic, fie din 3 arbitri dintre care unul este supraarbitru, conform convenției părților.

(2) Dacă părțile nu au stabilit numărul arbitrilor, litigiul se judecă de 3 arbitri, câte unul numit de fiecare dintre părți, iar al treilea - supraarbitrul - ales de cei 2 arbitri iar, în caz de neînțelegere între ei, de către președintele Curții de Arbitraj.

(3) Dacă există mai mulți reclamanți sau mai mulți pârâți, părțile care au interese comune vor numi un singur arbitru. În caz de neînțelegere între părți, arbitrul comun va fi desemnat de președintele Curții de Arbitraj.

(4) Niciuna dintre părți nu are dreptul să numească un arbitru în locul celeilalte părți sau să aibă mai mulți arbitri decât cealaltă parte.

(5) Părțile sunt libere, să numească arbitri și persoane neînscrise pe lista de arbitri a Curții de Arbitraj Comercial și Maritim Constanta în măsura în care acestea, sunt înscrise pe listele altor Curți de Arbitraj. Această numire va fi supusă confirmării de către Președintele Curții de arbitraj. În cazul în care Președintele Curții nu confirmă desemnarea, se va cere părții interesate ca în termen de 10 zile, sub sancțiunea decăderii din drept, să desemneze un alt arbitru. În lipsa unei asemenea noi desemnări, va fi sesizat Președintele Curții.

Art. 12. Independența arbitrilor

Arbitri sunt independenți și imparțiali în îndeplinirea atribuțiilor lor jurisdicționale. Ei nu sunt reprezentanți părților.

Art. 13. Numirea, revocarea și înlocuirea arbitrilor

Arbitri sunt numiți, revocați sau înlocuiți conform convenției arbitrale și prezentelor reguli.

Art. 14. Numirea arbitrilor

(1) Când arbitrul unic sau, după caz, arbitri nu au fost numiți prin convenția arbitrală și nici nu s-a prevăzut modalitatea de numire a lor, constituirea tribunalului arbitral se face după cum urmează:

a) prin cererea de arbitrare sau printr-o cerere ulterioară, reclamantul va numi un arbitru sau va propune ca litigiul să fie soluționat de un arbitru unic, arătând numele acestuia;

b) prin întâmpinare sau prin înștiințare separată adresată Curții de Arbitraj, în termen de cel mult 10 zile de la primirea cererii de arbitrare, pârâtul va numi un arbitru arătând numele acestuia sau, după caz, va răspunde la propunerea reclamantului privind soluționarea litigiului de un arbitru unic, precum și cu privire la persoana arbitrului unic.

(2) Se recomandă părților ca o dată cu numirea unui arbitru să numească și un arbitru supleant.

(3) La cererea părții, arbitrul și supleantul sunt desemnați de președintele Curții de Arbitraj.

Art. 15. Alegerea supraarbitrului

În cazul tribunalului arbitral compus din 3 arbitri, cei 2 arbitri numiți potrivit art. 14 vor proceda la alegerea supraarbitrului, dintre arbitri înscriși pe listă, în termen de 5 zile de la data primirii înștiințării pe care Secretariatul Curții de Arbitraj le-a făcut-o în acest sens.

Art. 16. Declarația de acceptare

(1) În termen de 5 zile de la data când le-a fost comunicată propunerea de numire, arbitrii și supraarbitrul vor completa și vor semna Declarația de acceptare, independență, imparțialitate și disponibilitate (denumită în continuare Declarația de acceptare). Declarația va putea fi completată și trimisă inclusiv prin corespondență electronică.

(2) Declarația de acceptare conține următoarele elemente:

- a) acordul sau refuzul arbitrului/supraarbitrului de a îndeplini misiunea de arbitru în respectiva cauză;
- b) în caz de acceptare, declarația arbitrului/supraarbitrului conform căreia a luat cunoștință de Regulile de procedură arbitrală ale Curții de Arbitraj și înțelege să le respecte cu strictețe;
- c) declarația arbitrului/supraarbitrului că nu se află în niciuna din cauzele de incompatibilitate prevăzute de art. 20, de natură a pune la îndoială independența și imparțialitatea sa. În cazul în care arbitrul consideră că poate să își îndeplinească misiunea de arbitru în mod independent și cu imparțialitate deși asemenea cauze există, el va declara faptele și împrejurările relevante;
- d) declarația arbitrului/supraarbitrului că este în măsură să dedice timpul necesar desfășurării și finalizării procedurii arbitrale în timpul afectat acestuia potrivit prezentelor reguli.

(3) Dacă faptele sau împrejurările menționate la alin. (2) lit. c) survin în cursul litigiului, arbitrul le va declara de îndată.

(4) Declarația inițială și declarațiile ulterioare, dacă este cazul, se depun la dosarul litigiului, pentru ca părțile să poată lua cunoștință de conținutul lor.

(5) Nesemnarea Declarației de acceptare în temeiul prevăzut la alin. (1) este considerată refuz al îndeplinirii misiunii de arbitru.

(6) Declarația de acceptare se întocmește pe formular tip, care se comunică arbitrilor și supraarbitrului propuși, prin grija Secretariatului Curții de Arbitraj. Formularul este cuprins în anexa nr. 3.

Art. 17. Competențele președintelui Curții de Arbitraj privind numirea arbitrilor și supraarbitrului

(1) Dacă reclamantul sau pârâtul nu răspunde în termen sau nu dă curs invitației de numire a arbitrului ori există neînțelegere între părți cu privire la numirea arbitrului unic sau dacă cei 2 arbitri nu cad de acord asupra persoanei supraarbitrului, președintele Curții de Arbitraj, după expirarea termenelor prevăzute de art. 14 și 15, va desemna arbitrul unic sau, după caz, arbitrul reclamantului și/sau al pârâtului ori supraarbitrul. Dispozițiile art.16 rămân aplicabile.

(2) Desemnarea se face în termen de 5 zile de la data când președintele Curții de Arbitraj a luat cunoștință de împrejurările arătate la alin. (1), dintre arbitrii înscriși pe Lista de arbitri a Curții, în afară de cazul în care s-a prevăzut altfel în convenția arbitrală.

(3) Dacă, totuși, după desemnarea arbitrului în condițiile alin. (1) și (2), pârâtul își va numi arbitrul cel mai târziu până la constituirea tribunalului arbitral, desemnarea făcută în acele condiții devine caducă.

Art. 18. Recuzarea și abținerea arbitrilor și supraarbitrului

(1) Arbitrul poate fi recuzat pentru cauze care pun la îndoială independența și imparțialitatea sa. Cauzele de recuzare sunt cele prevăzute în art. 20.

(2) O parte nu poate recuza arbitrul pe care ea l-a numit decât pentru cauze survenite sau despre care a luat cunoștință după numire.

(3) Arbitrul care știe că în privința sa există o cauză de recuzare este obligată să înștiințeze Secretariatul Curții și ceilalți arbitri mai înainte de a fi acceptat însărcinarea de arbitru, iar, dacă asemenea cauze survin după acceptare, de îndată ce le-a cunoscut.

(4) Acest arbitru nu poate participa la judecarea litigiului decât dacă părțile, înștiințate potrivit alineatului precedent, comunică în scris că înțeleg să nu ceară recuzarea. Chiar în acest caz, acesta are dreptul să se abțină de la judecarea litigiului.

(5) Recuzarea trebuie să fie cerută, sub sancțiunea decăderii, în termen de 10 zile de la data când partea a luat cunoștință de numirea arbitrilor sau, după caz, de la survenirea cauzei de recuzare. Arbitrul recuzat poate formula declarație de abținere, fără ca abținerea sa să echivaleze cu recunoașterea cauzei de recuzare.

(6) Cererea de recuzare se soluționează de tribunalul arbitral, fără participarea arbitrilor recuzați, acesta fiind înlocuit de președintele Curții de Arbitraj sau de un arbitru desemnat de el.

(7) În cazul în care cererea de recuzare îl privește pe arbitrul unic, ea se soluționează de președintele Curții de Arbitraj sau de un arbitru desemnat de el.

(8) Recuzarea tuturor arbitrilor unui tribunal arbitral se judecă de un tribunal arbitral desemnat de președintele Curții de Arbitraj.

(9) Dacă cererea de recuzare este admisă, arbitrul, supraarbitrul sau arbitrul unic va fi numit în conformitate cu prezentele reguli.

(10) Declarația de abținere se întocmește în scris și nu trebuie să fie motivată. Condiția formei scrise este întrunită dacă declarația este consemnată în încheierea de ședință.

(11) Prevederile alineatelor precedente se aplică în mod corespunzător și experților și asistenților arbitrali. În acest caz, recuzarea se soluționează de tribunalul arbitral.

(12) Prin încheierea de admitere a cererii de recuzare se va decide și asupra menținerii sau nu a actelor întocmite de cel recuzat.

Art. 19. Revocarea arbitrilor și supraarbitrului

(1) Săvârșirea vreuneia dintre faptele ce urmează atrage, în raport cu gravitatea faptei, revocarea arbitrilor sau supraarbitrului dintr-un anumit litigiu:

- a) după acceptare, abandonează în mod nejustificat însărcinarea de arbitru;
- b) fără motiv justificat, nu participă în mod repetat la ședința de arbitrare sau săvârșește alte fapte de natură să întârzie nejustificat soluționarea litigiului, ori nu pronunță hotărârea în termenul stabilit de convenția arbitrală sau de prezentele reguli;
- c) nu respectă caracterul confidențial al arbitrajului, publicând sau divulgând în mod voit date de care a luat cunoștință în calitate de arbitru, fără a avea autorizația părților.

(2) Revocarea se decide de către Colegiul Curții de Arbitraj la propunerea oricăruia dintre membrii Colegiului, cu ascultarea arbitrilor a cărui revocare se cere/se propune, cel care face propunerea neavând drept de vot.

(3) În cazul săvârșirii uneia dintre faptele de mai sus cu rea-credință sau prin gravă neglijență, arbitrii pot răspunde patrimonial în limita onorariului primit.

Art. 20. Incompatibilitatea arbitrilor

(1) Arbitri sunt incompatibili să soluționeze un litigiu determinat pentru următoarele motive, care pun la îndoială independența și imparțialitatea lor:

- a) se află în una dintre situațiile de incompatibilitate pe care Codul de procedură civilă le prevede pentru judecători;
- b) nu îndeplinesc condițiile de calificare sau alte condiții privitoare la arbitri, prevăzute în convenția arbitrală;
- c) o persoană juridică al cărei asociat este sau în ale cărei organe de conducere se află arbitrul are un interes în cauză;
- d) arbitrul are raporturi de muncă ori de serviciu, după caz, sau legături comerciale directe cu una dintre părți, cu o societate controlată de una dintre părți sau aflată sub un control comun cu aceasta;
- e) arbitrul a prestat consultanță uneia dintre părți, a asistat sau a reprezentat una dintre părți ori a depus mărturie în una dintre fazele precedente ale litigiului.

(2) Arbitrul care este și avocat, înscris în tabloul avocaților compatibili, nu poate intra în compunerea unui tribunal arbitral investit cu arbitrarea unui litigiu cu privire la care a desfășurat sau urmează a desfășura activități avocațiale.

(3) Activitățile avocațiale prevăzute la alin. (2) nu pot fi exercitate de avocatul care este și arbitru într-un litigiu determinat, nici direct și nici prin substituirea sa de către un alt avocat din cadrul formei organizatorice de exercitare a profesiei de avocat din care el face parte.

(4) Arbitrul care se află în situație de incompatibilitate în legătură cu calitatea de arbitru, datorită unei împrejurări survenite ulterior înscrierii sale pe lista de arbitri, care îl pune în imposibilitate fizică sau morală de a-și îndeplini misiunea pentru o perioadă mai lungă de timp, poate solicita să fie suspendat sau această măsură se decide de către Colegiul Curții de Arbitraj.

Art. 21. Înlocuirea arbitrilor și supraarbitrului

(1) În caz de imposibilitate a exercitării misiunii de arbitru, pentru orice cauză (recuzare, abținere, revocare, suspendare, radiere, deces etc.) și dacă nu s-a numit un supleant sau dacă acesta este împiedicat să își exercite însărcinarea, se va proceda la înlocuirea arbitrului de către partea care l-a numit, în termen de 10 zile de când ea a luat cunoștință de survenirea unei asemenea împrejurări.

(2) Dacă partea nu numește un arbitru în acest termen, președintele Curții de Arbitraj desemnează noul arbitru.

(3) Dispozițiile de față se aplică în mod corespunzător și în ceea ce privește supraarbitrul.

Art. 22. Data constituirii tribunalului

(1) Tribunalul arbitral se consideră constituit la data acceptării însărcinării de supraarbitru ori, după caz, a acceptării de către arbitrul unic.

(2) Din momentul constituirii, tribunalul arbitral este investit cu judecarea cererii de arbitrare și a celorlalte cereri privind procedura arbitrală, cu excepția cererilor care, prin dispoziții imperative ale legii, sunt de competența instanțelor judecătorești.

Art. 23. Termenul arbitrajului

(1) Dacă părțile nu au convenit altfel, tribunalul arbitral trebuie să pronunțe hotărârea în termen de cel mult 6 luni de la data constituirii sale.

(2) Termenul se suspendă pe durata desfășurării următoarelor evenimente: judecarea cererii de recuzare; soluționarea excepției de neconstituționalitate; judecarea unei cereri incidente adresate instanței judecătorești competente; înlocuirea arbitrilor sau supraarbitrului, potrivit art. 21; suspendarea litigiului în baza unei dispoziții legale; efectuarea unei expertize dispuse de tribunalul arbitral.

Art. 24. Prelungirea termenului

(1) Părțile pot consimți, oricând în cursul litigiului, la prelungirea termenului arbitrajului, fie în scris, fie prin declarație orală, dată în fața tribunalului arbitral și consemnată în încheierea de ședință.

(2) Tribunalul arbitral poate dispune, prin încheiere, în cazul în care se constată că una dintre părți obstrucționează desfășurarea procedurii arbitrale ori pentru alte motive temeinice, prelungirea termenului arbitrajului.

(3) Termenul se prelungește de drept cu 3 luni în cazul încetării personalității juridice sau al decesului uneia dintre părți.

Art. 25. Caducitatea arbitrajului

(1) Constituie cauză de caducitate a arbitrajului situația în care una dintre părți a notificat în scris tribunalului arbitral până la primul termen de judecată, sub sancțiunea decăderii, că înțelege să invoce caducitatea și reiterează această excepție la primul termen după expirarea duratei arbitrajului.

(2) Lipsa unei solicitări exprese în termenul prevăzut conform alin. (1) nu produce nicio consecință cu privire la termenul soluționării litigiului. Când cel puțin una dintre părți a formulat declarația prevăzută la alin. (1), tribunalul arbitral, la expirarea termenului de 6 luni de la data constituirii sale, va pronunța o hotărâre prin care va constata că arbitrajul a devenit caduc, cu excepția situației în care părțile declară în mod expres că renunță la caducitate, caz în care va continua judecata.

(3) Probele administrate în cadrul procedurii devenite caducă vor putea fi utilizate, dacă este cazul, într-un nou arbitraj, în măsura în care se socotește că nu este necesară refacerea lor.

(4) Nu constituie cauză de caducitate și partea nu poate invoca depășirea termenului de soluționare a litigiului, chiar dacă această excepție a fost invocată în termenul prevăzut în alin. (1), dacă prin propria sa atitudine a zădărnicit celeritatea soluționării litigiului. Această constatare o face tribunalul arbitral și se consemnează în încheiere.

Art. 26. Sediul și locul arbitrajului

(1) Sediul arbitrajului este în România, municipiul Constanța, bd. Alexandru Lăpușneanu nr. 185 A.

(2) Locul arbitrajului este la sediul Curții de Arbitraj. Dacă părțile solicită motivat tribunalului arbitral ca ședințele de arbitrare să se desfășoare într-un alt loc, tribunalul arbitral poate încuviința solicitarea părților. Cheltuielile ocazionate de desfășurarea ședințelor arbitrale în locul solicitat de părți se suportă de acestea.

Capitolul IV

Procedura preliminară. Comunicarea actelor de procedură. Măsurile asigurătorii și provizorii. Cheltuielile arbitrale

Art. 27. Cererea de arbitrare. Elemente

(1) Cererea prin care reclamantul sesizează Curtea de Arbitraj cu soluționarea unui litigiu, denumită în continuare cerere de arbitrare, trebuie să cuprindă următoarele elemente:

a) numele și prenumele, domiciliul și, după caz, domiciliul ales al persoanei fizice ori, pentru persoanele juridice, denumirea și sediul lor. De asemenea, se vor menționa și codul numeric personal sau, după caz, codul unic de înregistrare ori codul de identificare fiscală, numărul de înmatriculare în registrul comerțului sau de înscriere în registrul persoanelor juridice și contul bancar ale reclamantului și ale pârâtului, dacă sunt cunoscute de reclamant, precum și adresa electronică, numărul de telefon, numărul de fax ori alte asemenea date. Dacă reclamantul locuiește/are sediul în străinătate, va arăta și reședința aleasă în România, unde urmează să i se facă toate comunicările privind litigiul arbitral;

b) numele și calitatea celui care reprezintă partea în proces, iar, în cazul reprezentării prin avocat, numele acestuia și sediul profesional. Dovada calității de reprezentant se va alătura cererii, inclusiv înscrisul doveditor al calității de reprezentant legal sau, după caz, extras din registrul public în care este menționată împuternicirea reprezentantului persoanei juridice de drept privat;

c) obiectul și valoarea cererii, precum și modalitatea de calcul prin care s-a ajuns la stabilirea acestei valori;

d) motivele de fapt și de drept pe care se sprijină fiecare capăt de cerere, cu trimitere la înscrisurile doveditoare corespunzătoare sau la alte probe. Indicarea probelor solicitate se face cu arătarea, după caz, a înscrisurilor și a relevanței lor, a numelui și domiciliului martorilor și a faptelor ce tind a fi probate, a obiectivelor expertizei și a expertului consilier propus, a întrebărilor pentru interogatoriu, în cazul persoanelor juridice;

e) menționarea convenției arbitrale, anexându-se copie de pe contractul în care este inserată sau copie de pe compromis;

f) semnătura părții și ștampila în cazul persoanelor juridice. Dacă cererea este introdusă prin avocat, ea va fi semnată de acesta, aplicând ștampila.

(2) Înscrisurile se depun în copie certificată de parte, dar tribunalul arbitral poate solicita oricând originalul.

(3) Dacă cererea de arbitrare sau înscrisurile sunt formulate într-o limbă străină, secretariatul Curții de Arbitraj din oficiu solicită părții să prezinte o traducere în limba română sau, în arbitrajul internațional, într-o limbă de circulație internațională. Părțile pot solicita în scris ca traducerea să fie efectuată prin grija Secretariatului Curții de Arbitraj, cu suportarea costurilor respective.

(4) Cererea de arbitrare și anexele sale se depun pe suport hârtie în atâtea exemplare câți pârâți sunt, plus unul pentru dosarul cauzei și unul pentru fiecare arbitru. De asemenea, comunicarea se face și în format electronic.

Art. 28. Înregistrarea cererii

(1) Cererea de arbitrare, însoțită de dovada achitării taxei de înregistrare prevăzute în normele privind taxele și cheltuielile arbitrale, este înregistrată la Secretariatul Curții de Arbitraj și va fi repartizată pentru efectuarea procedurii preliminare unui asistent arbitral, în condițiile prevăzute în Regulamentul Secretariatului Curții de Arbitraj.

(2) Cererea de arbitrare se înregistrează și în cazul în care taxa de înregistrare nu este plătită, dar în acest caz Secretariatul Curții de Arbitraj va acorda reclamantului un termen de 5 zile pentru achitarea taxei. Termenul începe să curgă de la data prezentării cererii, dacă este depusă personal, sau de la data când reclamantul primește comunicarea Secretariatului Curții de Arbitraj în acest sens, dacă cererea a fost trimisă prin poștă. Dacă nu se face dovada plății, cererea de arbitrare rămâne în nelucrare.

(3) Data introducerii cererii de arbitrare se consideră ziua înregistrării acesteia la Secretariatul Curții de Arbitraj, iar, în cazul expedierii ei cu scrisoare recomandată prin poștă, data prevăzută în ștampila oficiului poștal de expediere. Plicul se atașează cererii.

Art. 29. Informații comunicate reclamantului

(1) În cazul în care cererea de arbitrare nu cuprinde toate mențiunile și cerințele prevăzute la art. 27, Secretariatul Curții de Arbitraj va înștiința de îndată reclamantul să le completeze în mod corespunzător, într-un termen care nu va depăși 10 zile de la data primirii înștiințării.

(2) Dacă reclamantul nu a arătat în cererea de arbitrare numele arbitruului, el îl va numi în termenul prevăzut la alin.

(1). În caz de neconformare, devin aplicabile în mod corespunzător prevederile art. 17 alin. (2) și (3).

(3) Secretariatul va verifica, de asemenea, plata taxei arbitrale, iar dacă aceasta nu a fost plătită conform normelor privind taxele și cheltuielile arbitrale, va comunica reclamantului cuantumul și modalitatea de plată a taxelor arbitrale.

Art. 30. Informații comunicate pârâtului

Pârâtului i se vor comunica copie de pe acțiunea reclamantului și copii de pe actele depuse de reclamant și va fi încunoștințat despre:

- a) dreptul de a accepta arbitru propus de reclamant ca arbitru unic sau de a-și alege un arbitru titular și un arbitru supleant de pe Lista de arbitri;
- b) obligația de a-și exprima poziția cu privire la cererea reclamantului, prin întâmpinare;
- c) dreptul de a formula pretenții împotriva reclamantului din cererea de arbitrare prin cerere reconvențională, dacă ele derivă din același raport juridic.

Art. 31. Întâmpinarea pârâtului

(1) Primind cererea de arbitrare, pârâtul va formula o întâmpinare, care trebuie să cuprindă:

- numele arbitruului numit de el sau răspunsul la propunerea reclamantului privind soluționarea litigiului de un arbitru unic, precum și la persoana acestuia;
- excepțiile referitoare la cererea reclamantului;
- răspunsul în fapt și în drept la cererea reclamantului;
- probele propuse în apărare, pentru fiecare capăt din cererea reclamantului;
- celelalte mențiuni și cerințe prevăzute de art. 27 pentru cererea de arbitrare, în mod corespunzător.

(2) În termen de 15 de zile de la primirea cererii de arbitrare, pârâtul va depune întâmpinarea, împreună cu actele însoțitoare, la Curtea de Arbitraj.

(3) Pârâtul poate opta pentru comunicarea întâmpinării împreună cu actele însoțitoare către reclamant, situație în care va depune la dosarul cauzei dovada de comunicare. La cererea pârâtului, comunicarea întâmpinării se face de către Secretariatul Curții de Arbitraj.

(4) Dacă mai mulți reclamânți au un singur reprezentant sau un reclamant stă în judecată în mai multe calități juridice, se va comunica și, respectiv, depune câte o singură întâmpinare.

(5) Când sunt mai mulți pârâți, aceștia pot răspunde, toți împreună sau numai o parte dintre ei, printr-o singură întâmpinare.

(6) Dispozițiile art. 27 alin. (4) sunt aplicabile în mod corespunzător.

(7) Nedepunerea sau necomunicarea întâmpinării nu înseamnă recunoașterea pretențiilor reclamantului.

(8) Dacă prin nedepunerea sau necomunicarea întâmpinării litigiul se amână, tribunalul arbitral va putea obliga pe pârât la plata cheltuielilor cauzate prin amânare.

(9) Nedepunerea întâmpinării în termenul prevăzut de alin.(2) atrage decăderea pârâtului din dreptul de a mai propune probe și de a invoca excepții, în afara celor de ordine publică, dacă legea nu prevede altfel.

Art. 32. Cererea reconvențională

(1) Dacă pârâtul are pretenții împotriva reclamantului derivând din același raport juridic, acesta poate formula cerere reconvențională.

(2) Cererea reconvențională va fi introdusă în cadrul termenului pentru depunerea întâmpinării sau cel mai târziu până la prima zi de judecată și trebuie să îndeplinească aceleași condiții ca și cererea principală. Cu toate acestea, după prima zi de judecată, tribunalul arbitral va putea încuviința primirea unei cereri reconvenționale pentru motive ce țin de buna administrare a raporturilor litigioase dintre părți, întotdeauna cu respectarea drepturilor procedurale ale reclamantului.

(3) Ea se soluționează odată cu cererea principală. Când însă numai cererea principală este în stare de a fi soluționată, cererea reconvențională poate fi soluționată separat. Tribunalul arbitral dispune disjungerea acestora prin încheiere.

(4) Pretențiile din cererea reconvențională se supun plății taxelor și cheltuielilor calculate conform Normelor privind taxele și cheltuielile arbitrale. Dispozițiile art.29 alin. (3) și art. 30 se aplică în mod corespunzător.

Art. 33. Participarea terților

Terții pot participa la procedura arbitrală în condițiile art. 61 - 77 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare Cod de procedură civilă, dacă această participare este posibilă în temeiul unei convenții arbitrale ori dacă efectele convenției arbitrale dintre părțile în litigiu pot fi extinse la alți participanți.

Art. 34. Achitarea taxei arbitrale

(1) În termen de 10 zile de la data primirii înștiințării din partea Secretariatului Curții de Arbitraj, reclamantul este obligat să achite taxa arbitrală, în cuantumul stabilit prin normele privind taxele și cheltuielile arbitrale.

(3) La cererea reclamantului și în funcție de circumstanțele cauzei, termenul prevăzut la alin. (1) poate fi prelungit prin rezoluție motivată de către președintele Curții de Arbitraj.

(4) Dacă dovada plății taxei arbitrale nu se face în condițiile comunicate de Secretariatul Curții de Arbitraj, cererea de arbitrare rămâne în nelucrare.

Art. 35. Fixarea primului termen de arbitrare și comunicarea dosarului către tribunalul arbitral

În termen de cel mult 5 zile de la primirea întâmpinării sau, după caz, de la expirarea termenului prescris de art.31 alin. (2), președintele Curții de Arbitraj fixează primul termen de arbitrare, pentru când părțile vor fi citate. Între data primirii citației și termenul de judecată trebuie să existe un interval de timp de cel puțin 15 zile.

Art. 36. Modalitățile de comunicare

(1) Comunicarea, prin Secretariatul Curții de Arbitraj, a cererii de arbitrare, întâmpinării, cererii reconvenționale și hotărârilor arbitrale se face prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire sau prin poșta rapidă. Când comunicarea hotărârilor arbitrale nu se poate face deoarece destinatarul actului nu mai locuiește în imobilul respectiv ori și-a schimbat sediul fără a ca această mențiune să apară consemnată în Registrul Național al Comerțului sau atunci când comunicarea nu poate fi făcută din alte motive asemănătoare, asistentul arbitral va raporta cazul Președintelui Curții care, în vederea îndeplinirii procedurii de comunicare, va dispune afișarea dispozitivului hotărârii la ușa instanței.

(2) Citațiile, celelalte înscrisuri, precum și informațiile și diversele înștiințări pot fi făcute și prin scrisoare recomandată cu recipisă poștală de predare, prin poșta rapidă, poșta electronică, fax sau orice alt mijloc de comunicare ce permite stabilirea probei comunicării și a textului transmis.

Prin înmânarea citației, sub semnătură de primire, personal ori prin reprezentant legal sau convențional ori prin funcționarul sau persoana însărcinată cu primirea corespondenței pentru un termen de judecată, cel citat este prezumat că are în cunoștință și termenele de judecată ulterioare aceluia pentru care citația i-a fost înmănată.

(3) Înscrisurile comunicate părților se consideră înmânate și în cazul în care destinatarul a refuzat primirea sau nu s-a prezentat la oficiul poștal pentru a le ridica, deși există dovada avizării sale.

(4) În cazul comunicărilor de orice fel, prin intermediul poștei speciale sau curierat rapid, procedura se consideră a fi îndeplinită dacă există raport de livrare cu mențiunea "livrat în bune condiții".

(5) Orice înscris poate fi înmănat și personal părții sau reprezentantului ei, sub semnătură certificată de asistentul arbitral sau de un agent al Secretariatului Curții de Arbitraj, cu precizarea datei înmânării.

(5) Dovezile de comunicare se depun la dosarul cauzei.

(6) Când reclamantul învederează, motivat, că, deși a făcut tot ce i-a stat în putință, nu a reușit să afle domiciliul/sediul pârâtului sau un alt loc unde ar putea fi citat potrivit legii, tribunalul arbitral va putea încuviința citarea acestuia prin publicitate

Art. 37. Adresa de comunicare

(1) Comunicările se fac, după caz, la adresa indicată de parte în cererea de arbitrare, întâmpinare, cererea reconvențională ori în contractul și corespondența dintre părți, după caz. Orice schimbare de adresă nu va fi luată în considerare dacă nu a fost adusă la cunoștință, în scris, celeilalte părți, precum și Secretariatului Curții de Arbitraj sau tribunalului arbitral în ședință.

(2) Reclamantului sau pârâtului care are domiciliul/sediul în străinătate și care a fost citat pentru primul termen în condițiile prevăzute de prezentele reguli, dar nu și-a respectat obligația de a-și alege un domiciliu în România unde ar urma să i se facă toate comunicările privind litigiul arbitral, i se vor trimite comunicările ulterioare prin scrisoare recomandată, recipisa de predare la poșta a scrisorii, în cuprinsul căreia vor fi menționate actele ce se expediază ținând loc de dovadă de îndeplinire a procedurii.

(3) Pârâtul cu domiciliul/sediul în străinătate va primi actele de procedură în formulare bilingve, în limba română și într-o limbă de circulație internațională, pe cheltuiuala reclamantului.

Art. 38. Luarea măsurilor de către instanța de judecată

(1) Înaintea sau în cursul arbitrajului, oricare dintre părți poate cere instanței judecătorești competente să încuviințeze măsuri asigurătorii și măsuri provizorii cu privire la obiectul litigiului sau să constate anumite împrejurări de fapt, după procedura specială prevăzută în art. 585 din Codul de procedură civilă.

(2) La această cerere se vor anexa, în copie, cererea de arbitrare și convenția arbitrală.

(3) Încuviințarea acestor măsuri va fi adusă la cunoștința tribunalului arbitral de către partea care le-a cerut.

Art. 39. Luarea măsurilor de către tribunalul arbitral

(1) În cursul arbitrajului, măsurile asigurătorii și măsurile provizorii, ca și constatarea anumitor împrejurări de fapt pot fi încuviințate de tribunalul arbitral, prin încheiere, în condițiile reglementate de Codul de procedură civilă.

(2) În caz de împotrivire, executarea acestor măsuri se solicită instanței judecătorești competente, în conformitate cu dispozițiile privind executarea silită din Codul de procedură civilă.

Art. 40. Reprezentarea în fața Curții de Arbitraj

(1) Părțile vor fi reprezentate de către un avocat sau consilier juridic în fața Curții de Arbitraj. Această reprezentare convențională poate dubla reprezentarea legală a părții.

(2) Tribunalul Arbitral poate dispune înfățișarea în persoană a părților, chiar atunci când acestea sunt reprezentate.

Art. 41. Împuternicirea

Împuternicirea dată unui avocat sau consilier juridic pentru reprezentare în fața Curții de Arbitraj se presupune a fi dată pentru toate actele de procedură ce urmează a fi îndeplinite în procedura arbitrală, cu excepția actelor procesuale de dispoziție.

Art. 42. Alcătuirea cheltuielilor arbitrale

(1) Cheltuielile arbitrale cuprind: taxa de înregistrare, taxa arbitrală, care este formată din taxa administrativă și onorariile arbitrilor, cheltuielile de administrare a probelor, de traducere a actelor și a dezbaterilor, onorariile avocaților, ale experților și consilierilor, cheltuielile de deplasare a părților, arbitrilor, martorilor, experților și consilierilor și alte cheltuieli necesitate de arbitrajul litigiului.

- (2) Cheltuielile arbitrale se stabilesc și se plătesc conform normelor privind taxele și cheltuielile arbitrale.
- (3) Dacă taxa arbitrală și celelalte cheltuieli arbitrale nu se plătesc conform acestor norme, nu se va da curs procedurii arbitrale sau cererii respective.

Art. 43. Suportarea cheltuielilor de arbitrare

- (1) Cheltuielile arbitrale se suportă potrivit înțelegerii dintre părți.
- (2) În lipsa unei asemenea înțelegeri, cheltuielile arbitrale se suportă de partea care a căzut în pretenții, integral, dacă cererea de arbitrare este admisă în totalitate. Dacă cererea de arbitrare este admisă în parte, cheltuiala reprezentând taxa arbitrală va fi acordată prin raportare la pretențiile admise. Tribunalul arbitral va acorda celelalte cheltuieli în măsura în care va aprecia că sunt justificate, în funcție de împrejurările cauzei. Dacă este cazul, Tribunalul arbitral va putea dispune compensarea cheltuielilor de judecată.
- (3) Tribunalul arbitral poate obliga, la cerere, partea prin a cărei culpă s-au cauzat celeilalte părți cheltuieli inutile, la plata acestora, cu titlu de despăgubiri.
- (4) Tribunalul arbitral poate, chiar și din oficiu, să reducă motivat partea din cheltuielile de arbitrare reprezentând onorariul avocaților, atunci când acesta este vădit disproporționat în raport cu valoarea sau complexitatea cauzei ori cu activitatea desfășurată de avocat, ținând seama și de circumstanțele cauzei. Măsura luată de Tribunalul arbitral nu va avea niciun efect asupra raporturilor dintre avocat și clientul său.
- (5) Partea care pretinde cheltuieli de judecată trebuie să facă, în condițiile legii, dovada existenței și întinderii lor, cel mai târziu la data închiderii dezbaterilor asupra fondului cauzei.
- (6) Pârâțul care a recunoscut, la primul termen de arbitrare la care părțile sunt legal citate, pretențiile reclamantului nu va putea fi obligat la plata cheltuielilor arbitrale, cu excepția cazului în care, prealabil pomirii procesului, a fost pus în întârziere de către reclamant sau se afla de drept în întârziere. Dispozițiile art.1.522 alin. (5) din Codul civil rămân aplicabile.

Capitolul V Procedura arbitrală

Art. 44. Primul termen de judecată

- (1) Primul termen de judecată este primul termen de arbitrare la care părțile, legal citate, pot pune concluzii.
- (2) La acest termen, părțile au obligația să informeze tribunalul arbitral: a) dacă au nelămuriri în legătură cu organizarea arbitrajului; b) dacă au obiecții în legătură cu constituirea și competența tribunalului arbitral; c) dacă doresc să se împace; d) dacă solicită să se judece în echitate; e) dacă mai au de depus cereri, memorii sau alte înscrisuri.

Art. 45. Verificarea competenței tribunalului arbitral

Tribunalul arbitral își verifică propria competență de a soluționa litigiul și hotărăște în această privință prin încheiere, care poate fi atacată numai prin acțiunea în anulare introdusă împotriva sentinței arbitrale.

Art. 46. Deschiderea ședinței de arbitrare

- (1) Ședința este deschisă de supraarbitru, care dă cuvântul asistentului arbitral pentru a prezenta referatul litigiului.
- (2) Referatul litigiului constă în anunțarea litigiului aflat pe rolul tribunalului arbitral; prezentarea membrilor tribunalului arbitral; efectuarea apelului nominal al părților; constatarea îndeplinirii sau neîndeplinirii procedurii de citare; prezentarea stadiului de arbitrare a litigiului în raport cu încheierea precedentă, după caz.

Art. 47. Atribuțiile supraarbitrului în cadrul ședinței de arbitrare

- (1) Supraarbitrul conduce ședința de arbitrare.
- (2) Pe parcursul desfășurării ședinței, arbitri și părțile pot lua cuvântul și pot adresa întrebări prin intermediul supraarbitrului sau direct cu încuviințarea acestuia.

(3) Supraarbitrul, după consultarea arbitrilor, poate dispune suspendarea ședinței de arbitrare, anunțând momentul reluării acesteia. O atare situație se va consemna în încheiere, arătându-se motivele care au stat la baza suspendării ședinței.

Art. 48. Persoanele care participă la ședința de arbitrare

- (1) Ședința de arbitrare nu este publică.
- (2) Părțile pot participa la dezbaterile litigiului, personal sau prin reprezentanți, și pot fi asistate de avocați, consilieri, interpreți sau de alte persoane.
- (3) Cu acordul părților și cu încuviințarea tribunalului arbitral, la ședințele de dezbateri a litigiului pot participa și alte persoane.

Art. 49. Neprezentarea părții la ședința de arbitrare. Amânarea cauzei. Termenul în cunoștință

- (1) Neprezentarea părții legal citate nu împiedică dezbaterile litigiului, afară numai dacă partea lipsă nu va cere, cel mai târziu cu 2 zile înainte de data pentru care a fost stabilită dezbaterile, amânarea acesteia pentru motive temeinice, încunoștințând în același termen și cealaltă parte. Aprecierea temeiniciei motivelor absenței uneia dintre părți, precum și a motivelor pentru care absența justifică amânarea dezbaterii este de competența exclusivă a tribunalului arbitral, hotărârea acestuia nefiind supusă niciunei căi de atac. Amânarea se poate acorda o singură dată.
- (2) Amânarea se poate dispune la începutul ședinței arbitrale și de către un singur membru al tribunalului arbitral.
- (3) Partea care a fost prezentă sau reprezentată la un termen nu va fi citată în tot cursul arbitrajului, presupunându-se că are cunoștință de termenele următoare, în afară de cazul în care se prevede altfel în prezentele reguli sau citarea este dispusă de tribunalul arbitral.
- (4) Termenul luat în cunoștință sau pentru care au fost trimise citațiile nu poate fi preschimbat de tribunalul arbitral decât pentru motive temeinice. Părțile vor fi citate de îndată pentru noul termen.
- (5) Când procedura de citare este legal îndeplinită, judecata, chiar și asupra fondului, poate continua în ziua următoare sau la termene scurte, succesive, date în cunoștință părților.

Art. 50. Calendarul procedural provizoriu

În litigiile complexe, tribunalul arbitral poate proceda, cu acordul părților, prin încheiere, la stabilirea unui calendar al procedurii arbitrale. Tribunalul arbitral poate modifica oricând acest calendar, dacă evoluția procedurii arbitrale o impune.

Art. 51. Înregistrarea dezbaterilor

Înregistrarea dezbaterilor poate avea loc numai cu acordul părților.

Art. 52. Etape procedurale administrate în formă scrisă

Tribunalul arbitral poate încuviința ca anumite etape ale procedurii, cu excepția audierii martorilor și experților, precum și a formulării concluziilor asupra fondului, să se realizeze prin corespondență în formă letrică sau electronică.

Art. 53. Soluționarea litigiului în lipsa uneia dintre părți

- (1) Oricare dintre părți poate cere, în scris, ca soluționarea litigiului să se facă în lipsa sa.
- (2) Dacă la orice termen fixat pentru arbitrare se înfățișează numai una dintre părți, Tribunalul arbitral, după ce va cerceta toate lucrările din dosar și va asculta susținerile părții prezente, se va pronunța pe temeiul dovezilor administrate, examinând și excepțiile și apărările părții care lipsește.

Art. 54. Soluționarea litigiului în lipsa ambelor părți

- (1) Dacă ambele părți, deși legal citate, nu se prezintă la termen, tribunalul arbitral va soluționa litigiul, în afară de cazul în care s-a cerut amânarea pentru motive temeinice.
- (2) Tribunalul arbitral poate, de asemenea, să amâne soluționarea litigiului, citând părțile, dacă apreciază că este necesară prezența lor la dezbateri ori dacă apreciază că este necesară administrarea unor probe.

Art. 55. Invocarea excepțiilor. Procedura de soluționare

(1) Excepțiile privind existența sau validitatea convenției arbitrale, constituirea tribunalului arbitral, limitele însărcinării arbitrilor, precum și orice altă excepție trebuie ridicate, sub sancțiunea decăderii, prin întâmpinare sau cel mai târziu la primul termen de judecată.

(2) Excepțiile absolute pot fi invocate de parte sau de Tribunalul Arbitral oricând în cursul litigiului arbitral.

(3) Excepția de necompetență a tribunalului arbitral poate fi invocată cel mai târziu la primul termen de judecată.

(4) Tribunalul Arbitral se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care fac inutilă, în tot sau în parte, administrarea de probe ori, după caz, cercetarea în fond a cauzei.

(5) În cazul în care s-au invocat simultan mai multe excepții, Tribunalul Arbitral va determina ordinea de soluționare în funcție de efectele pe care acestea le produc.

(6) Dacă Tribunalul Arbitral nu se poate pronunța de îndată asupra excepției invocate, va amâna judecata și va stabili un termen scurt în vederea soluționării excepției.

(7) Excepțiile vor putea fi unite cu administrarea probelor, respectiv cu fondul cauzei numai dacă pentru judecarea lor este necesar să se administreze aceleași dovezi ca și pentru soluționarea fondului.

Art. 56. Excepția de neconstituționalitate

(1) Excepția de neconstituționalitate poate fi invocată de către oricare dintre părți sau din oficiu de către tribunalul arbitral, în condițiile legii privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

(2) Sesizarea Curții Constituționale se dispune de tribunalul arbitral, printr-o încheiere care va cuprinde punctele de vedere ale părților, precum și opinia tribunalului arbitral asupra excepției, și va fi însoțită de dovezile depuse de părți.

(3) Dacă excepția este inadmisibilă, tribunalul arbitral o va respinge printr-o încheiere motivată, fără a mai sesiza Curtea Constituțională.

Art. 57. Probele

(1) Fiecare dintre părți are sarcina să dovedească faptele pe care își întemeiază în litigiu pretenția sau apărarea.

(2) Orice cereri și memorii ale părților și orice înscrisuri vor fi depuse cel mai târziu până la primul termen de judecată.

(3) Tribunalul arbitral poate admite, în condițiile legii, administrarea de probe la cererea unei părți, numai dacă asemenea probe au fost solicitate prin cererea de arbitraj sau prin întâmpinare ori prin memorii depuse anterior primei zile de desfășurare și comunicate celeilalte părți. Probele care nu au fost cerute în aceste condiții nu vor mai putea fi invocate în cursul arbitrajului, în afară de cazurile în care: a) necesitatea probei ar reieși din dezbateri sau din administrarea altor probe; b) administrarea probei nu pricinuiește amânarea soluționării litigiului.

(4) Cu toate acestea, în vederea soluționării litigiului, tribunalul arbitral poate cere părților, oricând în cursul procedurii arbitrale, explicații scrise cu privire la obiectul cererii și la situația de fapt și poate dispune administrarea oricărei probe prevăzute de lege.

(5) Administrarea probelor se efectuează în ședința tribunalului arbitral.

(6) Ascultarea martorilor și a experților se face fără prestare de jurământ.

(7) Tribunalul arbitral nu poate să recurgă la mijloace de constrângere și nici să aplice sancțiuni martorilor sau experților. Pentru luarea acestor măsuri părțile se pot adresa instanței judecătorești competente. Cu toate acestea, tribunalul arbitral poate dispune reducerea onorariului expertului care a întârziat în mod grav și nejustificat în depunerea raportului de expertiză sau a săvârșit alte fapte evidente de tergiversare a efectuării acestei probe.

(8) Aprecierea probelor se face de arbitri potrivit intimei lor convingeri.

(9) În cazurile prevăzute la alin. (3), partea adversă are dreptul la proba contrară numai asupra aceluiași aspect pentru care s-a încuviințat proba invocată.

(10) Părțile sunt obligate, sub sancțiunea decăderii din dreptul de a administra proba încuviințată:

a) să depună lista martorilor în termen de 5 zile de la încuviințarea probei, când se cere proba cu martori;

b) să depună copii certificate de pe înscrisurile invocate cu cel puțin 5 zile înainte de termenul fixat pentru judecată, dacă s-a încuviințat proba cu înscrisuri;

c) să depună interogatoriul în termen de 5 zile de la încuviințarea acestei probe, în cazurile în care interogatoriul trebuie comunicat, potrivit legii;

d) să depună dovada plății cheltuielilor necesare efectuării expertizei, în termen de 5 zile de la numirea expertului sau în termenul stabilit de Tribunalul Arbitral, dacă s-a încuviințat proba expertizei.

(11) Dacă probele propuse nu sunt îndestulătoare pentru lămurirea în întregime a procesului, tribunalul arbitral va dispune ca părțile să completeze probele. De asemenea, Tribunalul Arbitral poate, din oficiu, să pună în discuția părților necesitatea administrării altor probe, pe care le poate încuviința chiar dacă părțile se împotrivesc.

(12) Tribunalul arbitral are competența exclusivă de a decide asupra utilității, pertinentei și concludenței probelor propuse de părți.

Art. 58. Neregularitățile de procedură

(1) Neregularitatea actelor de procedură se acoperă dacă partea nu a invocat-o la primul termen de arbitrare ce a urmat după această neregularitate și înainte de a pune concluzii în fond.

(2) Nimeni nu poate invoca neregularitatea pricinuită prin propriul său fapt.

Art. 59. Încheierea de ședință

Conținutul încheierii de ședință

(1) Dezbaterile arbitrale vor fi consemnate în încheierea de ședință.

(2) Orice dispoziție a tribunalului arbitral va fi consemnată în încheiere și va fi motivată.

(3) Încheierea de ședință va cuprinde, pe lângă mențiunile prevăzute la art. 68 alin. (1) lit. a) și b) din prezentele reguli, următoarele mențiuni:

a) modalitatea de îndeplinire a procedurii de citare;

b) o scurtă descriere a desfășurării ședinței;

c) cererile și susținerile părților;

d) motivele pe care se sprijină măsurile dispuse;

e) dispozitivul;

f) semnăturile arbitrilor, cu observarea prevederilor art. 65 alin. (2), precum și semnătura asistentului arbitral.

Art. 60. Drepturile părților privind încheierea de ședință

(1) Părțile au dreptul să ia cunoștință de conținutul încheierilor, ca și de actele dosarului.

(2) La cererea părților sau din oficiu, tribunalul arbitral poate îndrepta erorile materiale sau omisiunile din cuprinsul încheierii de ședință, printr-o altă încheiere, în condițiile art. 69.

(3) Părților li se comunică, la cerere, copie de pe încheierea de ședință, prin grija asistentului arbitral. Cererea se face în ședință sau separat, caz în care aceasta se depune la Secretariatul Curții de Arbitraj.

(4) Pot fi atacate separat cu acțiunea în anulare prevăzută la art. 608 încheierile tribunalului arbitral prin care s-au luat următoarele măsuri:

a) a fost suspendat cursul arbitrajului;

b) au fost luate măsuri asigurătorii sau provizorii;

c) a fost respinsă, ca inadmisibilă, cererea de sesizare a Curții Constituționale privind constituționalitatea unei dispoziții legale.

(5) În afara motivelor prevăzute la art. 608 Cod procedură civilă, în acțiunea în anulare se poate invoca și lipsa condițiilor prevăzute de lege pentru luarea măsurilor dispuse prin încheiere.

(6) Acțiunea în anulare poate fi introdusă în termen de 5 zile de la comunicare, cu excepția cazului prevăzut la alin.

(4) lit. a), când poate fi formulată cât timp durează suspendarea.

(7) În cazurile prevăzute la alin. (4) lit. b) și c), acțiunea în anulare nu suspendă cursul arbitrajului.

Art. 61. Denumirea hotărârilor arbitrale

Hotărârile arbitrale prin care se rezolvă fondul cauzei sunt denumite "sentințe", iar celelalte hotărâri, date în cursul procedurii, sunt denumite "încheieri".

Art. 62. Sentința arbitrală

- (1) Procedura arbitrală ia sfârșit prin pronunțarea sentinței arbitrale.
- (2) Dacă pârâțul recunoaște o parte din pretențiile reclamantului, tribunalul arbitral, la cererea acestuia, va da o sentință parțială în măsura recunoașterii.
- (3) Dacă reclamantul renunță la arbitrare sau la însuși dreptul pretins, mai înainte de constituirea tribunalului arbitral, procedura arbitrală se încheie printr-o încheiere a președintelui Curții de Arbitraj, pe baza unui referat întocmit de asistentul arbitral.
- (4) Dacă reclamantul renunță la arbitrare sau la însuși dreptul pretins după constituirea tribunalului arbitral, procedura arbitrală se încheie printr-o încheiere.

Art. 63. Soluționarea litigiului

- (1) Tribunalul arbitral soluționează litigiul în temeiul contractului principal și al normelor de drept aplicabile, ținând seama, când este cazul, de uzanțele comerciale și de principiile generale ale dreptului.
- (2) Pe baza acordului expres al părților, tribunalul arbitral poate soluționa litigiul în echitate.

Art. 64. Închiderea dezbaterilor

- (1) De îndată ce tribunalul arbitral va considera că toate împrejurările cauzei sunt suficient lămurite, închide dezbaterile trecând la deliberare și luarea hotărârii în ședință secretă, cu participarea tuturor membrilor săi.
- (2) Pronunțarea hotărârii poate fi amânată cu cel mult 21 de zile, cu condiția încadrării în termenul pentru soluționarea litigiului.

Art. 65. Pronunțarea hotărârii

- (1) Când tribunalul arbitral este compus din 3 arbitri, hotărârea se pronunță, dacă nu se întrunește unanimitatea, cu majoritate de voturi.
- (2) Arbitrul care a avut o altă părere își va redacta și va semna opinia separată, cu arătarea considerentelor pe care aceasta se sprijină. Regula se aplică și în cazul unei opinii concurente.
- (3) Opinia separată sau opinia concurentă se atașează sentinței pronunțate de majoritatea arbitrilor.

Art. 66. Repunerea cauzei pe rol

Dacă în cadrul deliberării și mai înainte de pronunțarea sentinței, tribunalul arbitral consideră că sunt necesare noi lămuriri, va pronunța o încheiere prin care litigiul va fi repus pe rol în vederea unor dezbateri suplimentare, stabilindu-se un nou termen de arbitrare, cu citarea părților, sub condiția încadrării în termenul arbitrajului stabilit pentru respectivul litigiu.

Art. 67. Dispozitivul sentinței arbitrale

- (1) Îndată după deliberare și stabilirea soluției, se întocmește dispozitivul sentinței, care se semnează de toți membri tribunalului arbitral.
- (2) Dacă există opinie separată, ea se va menționa în dispozitiv și se va motiva separat.
- (3) Dispozitivul se redactează de către arbitru unic sau, după caz, de către un membru al tribunalului arbitral, se atașează dosarului.

Art. 68. Conținutul sentinței arbitrale

- (1) Sentința arbitrală se redactează în scris și trebuie să cuprindă:
 - a) componența nominală a tribunalului arbitral, numele asistentului arbitral, locul și data pronunțării sentinței;
 - b) numele părților, domiciliul sau reședința ori, după caz, denumirea și sediul, precum și numele reprezentanților părților și ale celorlalte persoane care au participat la dezbaterile litigiului;
 - c) menționarea convenției arbitrale în temeiul căreia s-a procedat la arbitraj;
 - d) obiectul litigiului și susținerile pe scurt ale părților;
 - e) motivele de fapt și de drept ale sentinței, iar în cazul arbitrajului în echitate, motivele care sub acest aspect întemeiază soluția;
 - f) dispozitivul;
 - g) semnăturile tuturor arbitrilor, sub rezerva art. 65 alin.(2), precum și semnătura asistentului arbitral.

(2) Dacă unul dintre arbitri este împiedicat să semneze hotărârea, se va face mențiune despre cauza împiedicării, cu confirmarea, sub semnătură, a supraarbitrului, iar în cazul împiedicării supraarbitrului, sub semnătura președintelui Curții de Arbitraj.

(3) În cazul în care este în imposibilitate să semneze asistentul arbitral, hotărârea va fi semnată de asistentul arbitral-șef sau de înlocuitorul acestuia, făcându-se mențiune despre cauza care l-a împiedicat pe asistentul arbitral să semneze hotărârea.

Art. 69.Îndreptarea erorilor materiale

(1) Erorile sau omisiunile cu privire la numele, calitatea și susținerile părților sau cele de calcul, precum și orice alte erori materiale din sentințele arbitrale ori din încheieri pot fi îndreptate din oficiu sau la cererea oricăreia dintre părți.

(2) Cererea părții interesate se formulează în termen de 10 zile de la data primirii sentinței, iar în cazul încheierilor, cel mai târziu la termenul următor.

(3) Tribunalul arbitral se pronunță asupra cererii prin încheiere. Părțile vor fi citate numai dacă tribunalul arbitral socotește că este necesar ca ele să dea anumite lămuriri.

(4) Încheierea se va atașa la sentință, atât în dosarul litigiului, cât și în dosarul de hotărâri al Curții de Arbitraj. Dacă îndreptarea s-a făcut din oficiu se va comunica părților.

Art. 70.Lămurirea dispozitivului

(1) În cazul în care sunt necesare lămuriri cu privire la înțelesul, întinderea și aplicarea dispozitivului sentinței arbitrale ori aceasta cuprinde dispoziții potrivnice, oricare dintre părți poate cere tribunalului arbitral care a pronunțat sentința să lămurească dispozitivul sau să înlăture dispozițiile potrivnice, în termen de 15 zile de la data primirii sentinței.

(2) Tribunalul arbitral va rezolva cererea de urgență, prin încheiere, cu citarea părților.

(3) Prevederile art. 69 alin. (4) teza I se aplică în mod corespunzător.

Art. 71.Completarea hotărârilor

(1) Dacă prin sentința dată tribunalul arbitral a omis să se pronunțe asupra unui capăt de cerere principal sau accesoriu ori asupra unei cereri conexe sau incidentale, oricare dintre părți poate cere completarea sentinței în termen de 15 zile de la data primirii ei.

(2) Cererea se soluționează de urgență, cu citarea părților, prin sentință separată. Prevederile art.69 alin. (4) teza I se aplică în mod corespunzător.

(3) Dispozițiile prezentului articol se aplică și în cazul când tribunalul arbitral a omis să se pronunțe asupra cererilor martorilor, experților, traducătorilor, interpreților sau apărătorilor, cu privire la drepturile lor.

Art. 72. Dispoziții comune privind hotărârile pronunțate potrivit art. 69, 70 și 71

(1) Încheierile pronunțate în temeiul art. 69 și 70, precum și sentința arbitrală pronunțată potrivit art. 71 pot fi desființate numai prin acțiune în anulare promovată împotriva sentinței arbitrale date pe fondul cauzei.

(2) Părțile nu pot fi obligate la plata cheltuielilor legate de îndreptarea, lămurirea sau completarea hotărârii.

Art. 73.Comunicarea sentinței

(1) Sentința arbitrală va fi redactată și semnată în cel mult o lună de la data pronunțării ei. Pentru motive întemeiate, la solicitarea redactorului sentinței, președintele Curții de Arbitraj poate prelungi acest termen cu cel mult 30 de zile.

(2) Asistentul arbitral al litigiului are obligația de a comunica părților sentința arbitrală, semnată de toți membrii Tribunalului arbitral, în termen de 3 zile de la data semnării ei.

Art. 74.Caracterele sentinței arbitrale

(1) Sentința arbitrală este definitivă și obligatorie. Ea se duce la îndeplinire de bună voie de către partea împotriva căreia s-a pronunțat, de îndată sau în termenul arătat în sentință.

(2) Sentința arbitrală comunicată părților are efectele unei hotarari judecatoresti definitive.

- (3) Sentința arbitrală constituie titlu executoriu și se execută silit, potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă.
- (4) În cazul în care hotărârea arbitrală se referă la un litigiu legat de transferul dreptului de proprietate și/sau de constituirea altui drept real asupra unui bun imobil, hotărârea arbitrală se va prezenta instanței judecătorești ori notarului public pentru a obține o hotărâre judecătorească sau, după caz, un act autentic notarial. După verificarea de către instanța judecătorească ori de către notarul public a respectării condițiilor și după îndeplinirea procedurilor impuse de lege și achitarea de către părți a impozitului privind transferul dreptului de proprietate, se va proceda la înregistrarea în cartea funciară și se va realiza transferul de proprietate și/sau constituirea altui drept real asupra bunului imobil în cauză.

Art. 75.Desființarea sentinței arbitrale

- (1) Sentința arbitrală poate fi desființată numai prin acțiune în anulare, pentru unul dintre motivele prevazute de art. 608 Cod de procedură civilă.
- (2) Nu mai pot fi invocate ca motive pentru anularea hotărârii arbitrale neregularitățile care nu au fost ridicate potrivit art. 55 sau care pot fi remediate pe calea prevăzută la art. 69, 70 și 71.
- (3) Pentru dovedirea motivelor de anulare nu pot fi aduse ca probe noi decât înscrisuri.

Capitolul VI

Dispoziții speciale privind arbitrajul internațional

Art. 76.Regulile aplicabile

- (1) În litigiile internaționale se aplică, pe lângă prezentele reguli, și prevederile convențiilor internaționale la care România este parte. Prevederile art. 6 din prezentele Regulii sunt aplicabile.

Art. 77.Determinarea legii aplicabile

- (1) Părțile sunt libere să determine, prin înțelegerea lor, legea aplicabilă fondului litigiului.
- (2) În lipsa unei atare determinări, se aplică legea stabilită de tribunalul arbitral pe baza normelor conflictuale pe care le consideră incidente în cauză.

Art. 78.Locul arbitrajului

- (1) Sediul arbitrajului este în România, municipiul Constanța, bd. Alexandru Lăpușneanu nr. 185 A.
- (2) Locul arbitrajului este la sediul Curții de Arbitraj. Dacă părțile solicită motivat tribunalului arbitral ca ședințele de arbitraj să se desfășoare într-un alt loc, tribunalul arbitral poate încuviința solicitarea părților. Cheltuielile ocazionate de desfășurarea ședințelor arbitrale în locul solicitat de părți se suportă de acestea.
- (3) Tribunalul arbitral poate delibera în orice loc consideră potrivit.

Art. 79.Durata termenelor

Durata termenelor prevăzute în art.14 alin. (1) lit. b), art. 23 alin. (1), art. 24 alin. (3), art. 31 alin. (2) și art. 69 - 71 se dublează.

Art. 80. Limba arbitrajului

- (1) Dezbaterile litigiului în fața tribunalului arbitral se face în limba română, în limba stabilită prin convenția arbitrală sau, dacă nu s-a prevăzut nimic în această privință ori nu a intervenit o înțelegere ulterioară, într-o limbă de circulație internațională stabilită de tribunalul arbitral.
- (2) Dacă o parte nu cunoaște limba în care se desfășoară dezbaterile, la cererea și pe cheltuiala ei, tribunalul arbitral îi asigură serviciile unui interpret.
- (3) Părțile pot să participe la dezbateri cu interpretul lor.

Capitolul VII

Dispoziții speciale privind arbitrajul ad hoc

Art. 81. Asistența acordată de Curtea de Arbitraj

(1) În cazul unui arbitraj ad hoc organizat de părți pentru soluționarea unui litigiu determinat, Curtea de Arbitraj le poate acorda asistență, la cererea lor comună sau a uneia dintre ele, urmată de acceptarea celeilalte părți, formulată în scris, și cu plata taxei de înregistrare și a taxei administrative potrivit normelor privind taxele și cheltuielile arbitrale.

(2) Asistența Curții de Arbitraj în arbitrajul ad hoc constă în următoarele activități sau numai în unele dintre ele, potrivit înțelegerii cu părțile:

a) numirea, în conformitate cu convenția arbitrală și cu prezentele reguli, a arbitrilor și a supraarbitrului și, în general, îndeplinirea sau, după caz, verificarea îndeplinirii formalităților de constituire a tribunalului arbitral, precum și evaluarea onorariilor arbitrilor astfel numiți;

b) punerea la dispoziția părților a prezentelor reguli, precum și a unei liste de arbitri, ambele având caracter facultativ pentru părți;

c) furnizarea, la cererea arbitrilor, de date, informații sau documentații referitoare la soluțiile doctrinare și jurisprudențiale într-o anumită problemă de drept;

d) asigurarea accesului la serviciile de secretariat ale Curții de Arbitraj, constând în operațiuni privind primirea, înregistrarea și evidența corespondenței, citarea părților și comunicarea actelor, emiterea diverselor înștiințări către părți și arbitri, consemnarea dezbaterilor în încheieri de ședință, îndosărierea actelor, întocmirea și păstrarea registrelor, precum și orice alte asemenea lucrări necesare bunei desfășurări a arbitrajului;

e) asigurarea unui spațiu corespunzător pentru desfășurarea arbitrajului;

f) urmărirea și facilitarea arbitrajului astfel încât acesta să se desfășoare în bune condiții și să se finalizeze în termenul stabilit;

g) examinarea, la cererea tribunalului arbitral și a părților, a proiectului de hotărâre arbitrală sub aspectul formei și/sau al unor probleme de drept, fără însă a se impune asupra libertății de decizie a arbitrilor.

Art. 82. Competența președintelui Curții de Arbitraj

În cazul în care părțile au optat pentru Regulamentul de Arbitraj al Comisiei Națiunilor Unite pentru Dreptul Comercial Internațional (UNCITRAL), sub asistența Curții de Arbitraj, autoritatea de nominare a arbitrilor este președintele Curții de Arbitraj, dacă părțile nu au stabilit altfel.

Capitolul VIII

Scoaterea de pe rol a litigiului. Perimarea

Art. 83. Scoaterea cauzei de pe rol

(1) În cazul în care desfășurarea normală a litigiului este împiedicată din vina reclamantului, prin neîndeplinirea obligațiilor prevăzute de prezentele reguli, i se va comunica o înștiințare scrisă, prin care i se indică obligațiile ce îi revin, termenul pentru ducerea lor la îndeplinire, precum și consecințele neconformării.

(2) Termenul menționat la alineatul precedent este de 10 zile, dacă tribunalul arbitral nu a fost constituit, sau este cel stabilit de tribunalul arbitral constituit.

(3) Dacă reclamantul nu răspunde sau nu se conformează obligațiilor ce îi revin în termenul stabilit, litigiul se scoate de pe rol prin rezoluția președintelui Curții de Arbitraj, iar acțiunea arbitrală rămâne în nelucrare, fără a se restitui taxele plătite.

Art. 84. Perimarea cererii de arbitrare

(1) Cererea de arbitrare se perimează de drept dacă a rămas în nelucrare din vina părții timp de 6 luni.

(2) Perimarea se constată din oficiu sau la cererea părții interesate. În ambele cazuri, președintele Curții de Arbitraj fixează termen și dispune citarea de urgență a părților, precum și întocmirea de către secretariat a unui referat asupra actelor de procedură în legătură cu perimarea.

(3) Tribunalul arbitral va fi compus dintr-un arbitru unic, în persoana președintelui Curții de Arbitraj sau a arbitrului pe care îl va desemna.

(4) În cazul în care tribunalul arbitral a fost constituit și litigiul se află în curs de soluționare, perimarea se pronunță de tribunalul arbitral în componența stabilită.

(5) Dacă procedura de citare a uneia dintre părți nu a fost îndeplinită din cauză că adresa acesteia nu este cunoscută ori s-a mutat fără a se cunoaște noua adresă sau refuză primirea ori se constată lipsa oricărei persoane la domiciliul sau la sediul indicat în actele dosarului, această parte va fi citată în procedura de perimare prin afișare la ușa Curții de Arbitraj.

Capitolul IX

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 85. Dreptul comun aplicabil

Prezentele reguli se completează cu dispozițiile de drept comun din Codul de procedură civilă, în măsura în care acestea sunt compatibile cu arbitrajul și cu natura litigiilor.

Art. 86. Intrarea în vigoare și abrogarea dispozițiilor contrare

(1) Modificările și completările aduse au fost adoptate prin decizia Colegiului de Conducere al CCINA adoptată în sesiunea trimestrială din 21 decembrie 2015.

(2) Prezentele Reguli de procedură arbitrală intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2016. De la data intrării în vigoare orice alte dispoziții contrare se abrogă.

(3) Litigiile în curs la data intrării în vigoare a prezentelor reguli se vor soluționa potrivit Regulilor în vigoare la data introducerii cererii de arbitrare, în afară de cazul în care părțile optează pentru prezentele Reguli.

Art. 87. Anexele

Anexele nr. 1 - 3 fac parte integrantă din prezentele reguli.

ANEXA 1

CLAUZA COMPROMISORIE

recomandată de Curtea de Arbitraj Comercial și Maritim de pe lângă Camera de Comerț, Industrie, Navigație și Agricultură Constanța pentru a fi inclusă în contractele comerciale

Orice litigiu decurgând din sau în legătura cu acest contract, inclusiv referitor la validitatea, interpretarea, executarea/neexecutarea ori desființarea acestuia, cu excepția procedurilor speciale - cererile cu valoare redusă și ordonanța de plată - va fi soluționat de Curtea de Arbitraj Comercial și Maritim de pe lângă C.C.I.N.A. Constanța, în conformitate cu Regulile de Procedură ale acestei Curții. Hotărârea arbitrală este definitivă, obligatorie și executorie.

ANEXA 2

FORMULAR DE COMPROMIS

recomandat de Curtea de Arbitraj Comercial și Maritim de pe lângă Camera de Comerț, Industrie, Navigație și Agricultură Constanța

SUBSCRISELE:

1. (nume/denumire; numele reprezentanților legali; domiciliu/sediu; număr de înmatriculare la Registrul Comerțului; număr de telefon, telex, fax), denumită în continuare Partea 1,

și

2. (nume/denumire; numele reprezentanților legali; domiciliu/sediu; număr de înmatriculare la Registrul Comerțului; număr de telefon, telex, fax), denumită în continuare Partea 2,

constatăm că între noi a intervenit un litigiu izvorât din contractul nr. din, litigiu având următorul obiect:

Partea 1 pretinde că..... (expunerea pe scurt a pretențiilor)

Partea 2 susține că..... (expunerea pe scurt a obiecțiilor).

Subscrisele, convenim ca acest litigiu să fie soluționat prin arbitrajul Curții de Arbitraj Comercial și Maritim de pe lângă CCINA Constanța, în conformitate cu Regulile de procedură arbitrală ale acestei Curți.

Reclamanta propune ca arbitru, în vederea constituirii Tribunalului arbitral, pe, iar paratul propune ca arbitru pe.....

Tribunalul arbitral va fi compus din 3 arbitrii, urmand ca supraarbitrul sa fie numit de comun acord de catre cei doi arbitrii desemnati de parti. Hotararea arbitrala ce urmeaza a fi pronuntata de Tribunalul arbitral este obligatorie si definitive pentru parti, urmand a fi executata de buna voie. Cu cheltuieli de judecata.

Incheiat in 3 exemplare, cate unul pentru fiecare parte si un exemplar pentru Curtea de Arbitraj Comercial si Maritim Constanta, azi,

S.C.

S.C.....

DECLARAȚIE DE ACCEPTARE, INDEPENDENȚĂ, IMPARȚIALITATE ȘI DISPONIBILITATE

Doamna/Domnul.....de profesie..... înscris pe Lista de arbitri a Curții de Arbitraj Comercial și Maritim de pe lângă CCINA Constanța (denumită, în continuare, Curtea de Arbitraj), declar următoarele:

1) **Acceptare/Refuz** de a îndeplini misiunea de arbitru:

- ☐ Accept să fac parte din tribunalul arbitral ce va soluționa litigiul înregistrat la Curtea de Arbitraj sub nr...../....., în calitate de(arbitru / supraarbitru);
- ☐ Refuz să fac parte din tribunalul arbitral ce va soluționa litigiul înregistrat la Curtea de Arbitraj sub nr. /..... (în acest caz, se va proceda numai la semnarea și datarea prezentei Declarații).

2) **Respectarea Regulilor de procedură arbitrală** ale Curții de Arbitraj

- ☐ Am luat cunoștință de prevederile Regulilor de procedură arbitrală ale Curții de Arbitraj și înțeleg să respect cu strictețe

3) **Independență și imparțialitate:**

- ☐ Nu mă aflu în niciuna din cauzele de incompatibilitate prevăzute de art. 20 din Regulile de procedură arbitrală ale Curții de Arbitraj, de natură a pune la îndoială independența și imparțialitatea mea
- ☐ Consider că pot să îmi îndeplinesc misiunea de arbitru în mod independent și cu imparțialitate, dar înțeleg să declar următoarele împrejurări:

.....
.....

4) **Disponibilitate:**

- ☐ Confirm, pe baza informațiilor pe care le dețin în acest moment, că sunt în măsură să dedic timpul necesar desfășurării și finalizării procedurii arbitrale în timpul afectat acestuia potrivit Regulilor de procedură arbitrală ale Curții de Arbitraj.

Semnătura.....

Data.....